

FEDE-NIELS BIND 2

**DOMMEDAG
OG
DUMMEBØDER**

Fede-Niels bind 2 af cirka 75:

**DOMMEDAG
OG
DUMMEBØDER**

Copyright 2022 by
Baryl Nidding Halunk,
Niels Vector Pungknockel
og Nyt Dansk Romanforlag

Omslagsillustration: Spider Dog

Pris og salgsbetingelser
på sidste side i denne e-bog

Følg altid Fede-Niels på Landsbytossen.dk

– Om lidt vil dit lem være amputeret og serveret for min kone i et hotdogbrød, Niels.

Den flæskefede tivoliklovn i den brunplettede kedeldragt hævede sin sabel og gjorde klar til et øjeblikkeligt kirurgisk indgreb.

Fede-Niels var i en klistret suppedas, men hvordan i alverden var han endt her? Han ville blot fejre sin tre dage lange sommerferie i ro og fred med en isvaffel, håndlune hestepilsnere og kvindfolk i alle afstøbninger. Men lykkens gudinde havde vendt ham ryggen og givet ham skridtprygl i stedet.

Et øjeblik passerede hans liv revy og han så hele dagen udspille sig for sit indre blik.

16. juli 2025 kl. 08.45

Produktionen kørte på sit højeste på Kadaveropskæringsfabrikken hvor Niels fægtede med kniven og jonglerede med de afskårne ligdele. I dag var det hovedsageligt fjerkræ der skulle parteres. Strudse, pelilkaner og kolibrier blev fragmenteret med professionelle snit.

Niels fløjtede lystigt og skar en spurvehøg i stykker, men i samme sekund han skulle stikke kniven i en albatros, indkaldte fabrikkens driftsinspektør Hartmut Gaffelwaber til samtale på kontoret.

Den unge mand mærkede nervøsiteten ulme i den fyldige krop. Han kunne ikke forstå hvis han skulle have en skideballe. Han havde jo gjort det godt på det sidste.

Fede-Niels satte sig i gæstestolen og kiggede over på hr. Gaffelwaber der puttede en blodkaramel i flaben.

– Der er vel ikke problemer. Er min præstation blevet dårligere? spurgte Fede-Niels mens han rykkede utilpas på stolen og slog en næsten lydløs, stinkende prut.

– VRØVL! Du er blevet en elited medarbejder, Niels. Du er dygtig! Jeg vil derfor belønne dig med tre-en-halv dags sommerferieophold i feriebyen Rynkepose Familiepark. Jeg har fået billetten med posten af en anonym giver. Jeg holder aldrig ferie, så du får den!

Niels havde aldrig besøgt Rynkepose Familiepark, kun hørt rygter om det. Det skulle efter sigende være et morsomt sted. Han nikkede høfligt:

– Tak, men, kan I undvære mig? Der er jo så meget der skal skæres i stykker...

Inspektøren klukkede hult. Han rejste sig, gik mod den ansatte, leverede en dobbeltlussing, en tangcigar og den pompøse adgangsbillet trykt på glitterpapir. Så satte han sig på skrivebordskanten.

– Stik så af med dig, knægt. God ferie!

Niels forlod arbejdspladsen med rødglødende kindflæsk og en følelse af stolthed. Tænk at det skulle overgå ham. Han stirrede på adgangsbilletten. Et stort tandsmil bredte sig. Tre-en-halv dages druk, hor og morskab var i vente. Fede-Niels dansede sejrsmarsk hele vejen hen til rutebilen.

Hen ad formiddagen ankom han til Rynkepose Familiepark der lå afsides i den mennesketomme del af Nordvestjylland.

16. juli 2025 kl. 10.08

Niels hoppede ud af rutebilen og vraltede frem til indgangsporten. Den gigantiske familiepark var lukket inde bag en 10 meter høj mur af armeret jernbeton og var nærmest sin egen selvstændige stat.

– Har du billet, udbrød en kontrollør med et livstræt blik og en snøvlende stemme.

– Lige her! svarede Fede-Niels og rakte ham det lille, stykke papir der var blevet fedtet af at ligge sammen med et bolsje i lommen.

Billetten blev revet over og leveret tilbage.

– God fornøjelse.

Fede-Niels blev lukket ind gennem lågen og blev med det samme rundtosset af sanseindtryk. Farver, topløs dans, høj intens teknomusik og konfetti. Gitterlågen smækkede bag ham med et ildevarslende smæld.

Niels gik hen til et stort pastelfarvet kort over parken og prøvede at memorere de mest betydningsfulde steder. Han skulle prøve Tarmslynglen, Ørefignen og Kæberasleren. Han ville også se om han kunne imponere et fruentimmer i Kærlighedsgrotten og forhåbentligt få noget på den dumme. Alt tegnede godt...

16. juli 2025 kl. 10.31

– Det her er livet!

Fede-Niels morede sig med forlystelser, druk, hor og hvad der ellers hørte sig til i en familiepark. Efter otte ture i Tarmslynglen, og to ture med en tøs i Kærlighedsgrotten, blev han lokket hen til isboden på parkens østlige plads.

– Hvad skulle der være, kammerat, spurgte den 200 kilo tunge isbestyrer, Onkel Vaffel. Han var sminket som en klovn og havde et tandsæt, der kunne minde om oldtidsmonumentet Stonehenge. En lille abe sad på hans skulder, og på abens navneskilt stod der Knoppers.

– En sprød vaffel med 17 kugler, ti flødeboller, remoulade, abedrys og knas.

– Ja, så gerne!

Et mægtigt tårn af lækkerier blev stablet, arrangeret og overrakt til Fede-Niels, der sporenstregs påbegyndte fortæringen med glubsk appetit. Læber, hage og de røde kinder blev sovset ind i den liflige dessert.

– Det bliver 5 kroner og 26 øre, brummede Onkel Vaffel og langede en gigantisk håndflade frem.

Fede-Niels rakte ned i sin dybe lomme efter kolde kontanter.

– Fuck i helvede!

– Hvad er der galt, Fister Løgsovs?

– Nogen har neglet min tegnebog! Jeg havde mange penge med. Nu er de alle væk!

– Den er god med dig, din lille snyltekølle! At betale! Omgående!

Onkel Vaffel skød en flommet arm af sted som en hugorm og løftede Niels op i struben. Han mærkede flere muskler i nakke og hals blive kvast. Isvaflen faldt på jorden med et klask.

– Argk...afff! gylpede Niels.

Bag sminken skiftede Onkel Vaffels arrige ansigt kulør og lignede snart en rynket bavianrøv.

– Hør her, dit fede nassedyr. Hvis du ikke giver mig pengene inden i aften kl. 20.06 præcis, så vil jeg maltraktere dit korpus på brutal vis. Er du med, Bror Snus? Jeg vender vrangen ud på dit tarmsystem og bruger dig som alpehue!

– Ja... ja... jeg... lov... lover det, sagde Fede-Niels med is, snot og gylp i mundvigen.

16. Juli 2025 kl. 10.37

Fede-Niels måtte betale sin gæld. Et øjeblik overvejede han at kontakte Louis B. Knockel og bede den knockelske hovedkasse om økonomisk bistand, men så huskede han på at han jo var blevet omdannet til et ansvarligt menneske.

– Fandeme nej. Jeg er en voksen mand nu. Jeg må selv klare mine problemer.

Fede-Niels sjokkede gennem Rynkepose Familiepark. Han kom ud på den sydlige del af området og stødte bogstavelig talt ind i en swingerklub. Bygningen var opført i plexiglas. Han bankede derfor ansigtet direkte ind i facaden, men smerten forsvandt hurtigt da det gik op for ham at man kunne se alle de ophidsende manøvrer der udspillede sig indenfor.

Fede-Niels mærkede en reaktion i sine bukser. Måske kunne han klare et par opgaver derinde mod betaling?

Fylt med forhåbninger og kådhed marcherede han indenfor for at tilbyde sin assistance.

Swingerklubkaptajnen Ronaldo Rangleribs stod nøgen på et vakkelvornet bord i færd med at skrue en pære i loftet.

– Kan I bruge en frisk, gældsramt mand som mig. Jeg har stærke håndled, udbrød Fede-Niels.

Rolando slog en brandskid og svarede:

– Vi mangler en til at tørre borde af. Svuppe gulvet. Skure lokummet. Etagevaske kunderne, hvad siger du?

16. juli 2025 kl. 11.01

Med sved på panden knoklede Fede-Niels i swingerklubbens hermetisk tillukkede gemakker, så han kunne betale sin gæld og på den måde undgå at miste skaft og nossepose.

Tjansen på kadaveropskæringsfabrikken under kyndig vejledning af Gylpert, havde givet ham finesse og hurtighed med hænderne. Hele swingerklubben var derfor skinnende ren på ingen tid.

Fede-Niels marcherede smilende hen til Ronaldo Rangleribs og sagde med et stolt tandsmil:

– Jeg har fuldført mine opgaver, jeg vil gerne have min løn, så jeg kan betale min gæld til Onkel Vaffel.

– Jeg troede du arbejdede frivilligt. Jeg sidder selv i gæld. Hele klubbens overskud går til Onkel Vaffel.

– I har snydt mig! råbte Niels.

Ronaldo greb ham i nakken og skubbede ham udenfor.

– Ja, sådan er livet, Niels. Vi sidder selv i boltsaksen.

Glasdøren blev smækket og låst.

– Lorterøvpissebræk! skreg Fede-Niels i frustration. – Er det kun svindlere der arbejder i den her bule?

Han måtte hente pengene ind på anden vis. Det gjaldt om at tænke kreativt.

16. juli 2025 kl. 12.08

Rynkepose Familiepark havde sin egen vaccinefabrik, hvilket Fede-Niels opdagede gennem sin ihærdige søgen efter feriearbejde. Bygningen var høj, tynd og let buet, med to kugler i bunden, kraftig tidselvækst forneden og en gasblå kuppelform i toppen.

– Hvad vil du? sagde en mand med hentehår og tandpasta i mundvigen.

– Jeg søger et lynjob, så jeg kan betale mine dummebøder, forklarede Niels. Der var ingen grund til at pakke det ind.

– Vi har en lynopgave som du kan klare, hvis du er villig til at tage fat.

Niels blev vist ind i en produktionshal hvor flere af Rynkepose Familieparks egne levebrødspolitikere stod på række og rullede flagermus og aber på deres erigerede penisser, som de nulrede til klimaks, i et forsøg på at skabe næste sæsons epidemi, der kunne suge statskassen tom for midler. De brugte flagermus og aber blev kastet over i en container til videre forarbejdning.

– Her er en kasse med blandede flagermus og aber, gør som de andre. Når alle dyrene er besudlet, kan du hente din gage i lobbyen.

Fede-Niels gik i gang. Det var hårdt manuelt arbejde, der gav begyndende seneskedehindebetændelse, syrende urinrør og stramme klodser, men det var et ærligt, betalt arbejde, så han kunne jo ikke brokke sig.

Fede-Niels haltede træt ud i lobbyen efter at have forulempet 44 flagermus, 19 aber og en enkelt musvåge der havde sneget sig med i partiet.

– Tak for din indsats! Din løn er 14 kroner, sagde skrankepaven og gav ham en mønt.

– Her er kun 10 øre? sagde Niels

– Beløbet er efter skat, halvalgebyrer, feriegebyr, og gebyr til at dække firmaets næste tur i bowlinghallen. Samt ekstraskat.

Niels forlod slukøret vaccinefabrikken med ømt lem, pletter for øjnene og tennisalbue.

Hans gæld til Onkel Vaffel var på kr. 5,26, så der var langt endnu.

– 5,26 minus 10 øre. Så mangler jeg blot 5,16, og min gæld er væk for evigt.

16. juli 2025 kl. 13.07

Fede-Niels så misundeligt på alle de andre gæster i parken der morede sig i forlystelserne, ved boderne og i restauranterne. Slukøret gik han af sted. Skulle han ty til lommetyveri. Nej, det var jo sådan han selv var endt i suppedasen. Han var lige ved at opgive håbet, da han fik øje på en gigantisk, oplyst tavle:

Rynkepose Familieløb! Skattefrie pengepræmier!

Dagens program:

Kl. 14.02 – 100 meter Herreløb – Præmie kr. 9.13.

Kl. 15.13 – 80 meter Dameløb – Præmie kr. 4.30.

Kl. 16.03 – 50 meter Børneløb – Præmie kr. 5.00.

Et begejstret smil bredte sig på Fede-Niels' ansigt:

– Total optur!

Hvis Niels stillede op og vandt præmien i herreløbet ville han både kunne betale sin gæld og forkæle sig selv resten af ferien. Med et bredt smil stillede han sig i kø for at tilmelde sig 100 meter i herreløb.

16. juli 2025 kl. 14.02

Startpistolen flængede luften, og samtlige 300 mand susede derudaf. Ben og arme roterede. Fede-Niels var godt med de første otte sekunder, men sakkede hurtigt bagud med sidestik, åndedrætsnød og synsforstyrrelser.

– Arhhhg, hylede han inden han drattede om som en sæk roer i vejkanten. Han havde ganske vist opnået muskelmasse og styrke fra sit arbejde på Kadaveropskæringsfabrikken, men konditionen var ikke holdt ved lige. Kredsløbstræning var ikke en del af arbejdet. Det drejede sig mest om muskelmasse.

En 90-årig mand halsede forbi ham med blafrende kindflæsk.

– Du løber som en kælling, knægt! Ha, ha, ha.

Fede-Niels lå i mudderet og fordøjede kommentaren.

– Løber som en kælling? Som en kælling... en kælling... selvfølgelig!

16. juli 2025 kl. 15.13

Deltagerne til kvindeløbet stillede sig klar i deres tætsiddende dragter, der ikke overlod meget til fantasien. Blandt de mange kvinder stod Fede-Niels i forklædning. Han var iført paryk og læbestift. To modne meloner var mast ned i gummidragten og penis hevet bagud og proppet op i endetarmen. Illusionen var næsten perfekt. Han lignede en kvinde. En mandhaftig, hærget kvinde, men en kvinde.

Startskuddet lød. Kvinderne skreg krigeriske og satte i løb. Fede-Niels kæmpede sig frem, men ak. Han dannede atter bagtrop. Hans kondition var mildest talt til at lukke op og skide i.

– Pattebarn! gnæggede en flok tøser der overhalede Niels med lethed.

– Røv! udbrød Niels forpustet. Han faldt på knæ og skulle til at bryde sammen i gråd, men så fik han en endnu bedre ide.

16. juli 2025 kl. 15.59

En del børn stod i kø for at tilmelde sig børneløbet. Fede-Niels stillede sig nonchalant i kø for at tilmelde sig dagens sidste ræs. Denne gang skulle han vinde.

– Du ønsker? sagde den ansvarlige: En tynd mand med habit, blomkålsøre og næsehår stikkende ud af snudeskaftet som stridte børster, der nærmest i sig selv dannede et overskæg.

– Jeg vil gerne melde mig til børneløbet, sagde Fede-Niels.

Den ansvarlige kiggede på ham med et sigende blik.

– Dette er et børneløb. Du er voksen! Smut med dig, bums.

Niels trak vejret ind for at komme med sit skudsikre modargument. Han havde hele smørren klar:

– Jeg identificerer mig som en 5-årig, så jeg *skal* være med. Forstået?! sagde Fede-Niels og gestikulerede voldsomt: – Jeg finder mig ikke i at blive diskrimineret, er det forstået. Skal jeg ringe til krænkelsspøtiet?

Han havde lært at tale sådan i fjernsynet.

Den ansvarlige var tavs et øjeblik. Han nikkede opgivende og sukkede så voldsomt at man skulle tro at sjælen røg med ud.

– Ja, ja da. Det kan jeg jo ikke gøre noget ved. Så okay, da. Du er med!

Fire minutter senere stod en flok på 113 børn og Fede-Niels klar ved stregen. Startkanonen bragede på ny.

Børnene løb hurtigt frem, men de kunne intet stille op imod Fede-Niels der tromlede afsted som et vredt næsehorn. Børn blev slynget til alle sidder og Niels var i front efter et halvt minut. Alle modstanderne lå forkomne på vejen med gule og blå mærker.

Publikum jublede da den flæskede fyr drønedede over målstregen med fråde om munden. Han havde klaret det. Pengepræmien var hans.

16. juli 2025 kl. 17.04

Fede-Niels var i hopla, da han fik overleveret pengepræmien for 50-meterløbet. 5 kroner. Han lagde pengene ud i hånden og talte dem.

– Fem kroner plus 10 øre... det bliver 5,10... så mangler jeg 16 øre for at blive en fri mand med intakte kønsorganer!

– Walla, dit fucking danskersvin. Min fætter kender dig!

Fede-Niels stod ansigt til ansigt med en gurker. Ikke en han havde mødt før.

– Hit med gysserne, eller jeg knepper din mor i øregangen. Er du med, dit

kartoffeldyr?!

Gurkeren var et halvt hoved lavere end Fede-Niels og slet ikke lige så bred, så han kunne sagtens klare ham. Han trak ham hen til et hestetru og gav ham buksevand. Den lille nar skulle ikke komme her og tage de surt optjente penge. Det ville Niels ikke finde sig i. Pengene var til gældsafvikling.

– Smut tilbage til Holstebro hvor du hører hjemme, snerrede Fede-Niels.

Gurkeren humpede med våde bukser hen til en tilfældig knallert som han stjal og forsvandt på i en sky af røg og gnister.

Niels smilede selvsikkert.

Noget fangede hans opmærksom. Han stirrede hen mod hestetruget. Der lå et skinnende objekt. Prompte samlede han det op. Et guldbelagt knojern med inskriptionen. *Walla, walla, ding dong.*

Gurkerungen måtte have tabt det under sin afstraffelse.

Niels bed i den. Den måtte være mange penge værd. Hvis han gav den til Onkel Vaffel ville hans sorger være ovre.

– Afsted mod vaffelboden, sagde Niels for sig selv og gik med raske skridt gennem den gigantiske Rynkepose Familiepark. Om lidt var hans problemer slut. Ferien kunne endelig begynde for alvor.

Fede-Niels var så målrettet i sin gang at han ikke ænsede den bananskræl der lå lige foran ham. Med en fedtet lyd gled han i frugtaffaldet og styrtede ned ad en trappe. Tankerne fór gennem det tykke kranium: *Skal en bananskræl virkelig gøre en ende på mit liv?*

Så ramte han direkte ind i en af gæstelatrinerne med hovedet først og gik ud som et lys.

16. juli 2025 kl. 19.55

Da han vågnede var han helt ør i hovedet. Hjernen havde fået en ordentlig centrifugering som havde slået hans sanseapparat ud af kurs. Niels forsøgte at komme op på de flæskede ben. Efter 7 minutter lykkedes det. Han så på sit armbåndsur.

– Åh, nej. Tiden er næsten gået.

Niels rejste sig besværet og humpede mod øst. Halsede hen til isboden. Abrupt stak han hånden i lommerne for at fiske gældsbetalingen frem:

– NEEEEEEJ! hylede han. Angstsveden løb ned ad den flæskede pande. Fede-Niels var endnu engang blevet berøvet. Der var ikke andet end lommeuld.

16. juli 2025 kl. 20.06

– Pengene, Niels! råbte Onkel Vaffel med en sabel i sin hånd. Aben på hans skulder hvinede af sadistisk begejstring.

Fede-Niels løftede hænderne afværgende op mens han bakkede:

– Jeg havde alle gysserne klar til dig plus et guldknojern. Alt er blevet stjålet! Det er rigtig nok. Du må tro mig. Jeg er ikke en svindler. Jeg...

Onkel Vaffel grinede hult:

– Om lidt vil dit lem være amputeret og serveret for min kone i et hotdogbrød, Niels. Dine ører lufttørres jeg og giver til mine hunde. Resten af din krop bliver kremeret og kan i fremtiden benyttes som drys på mine softice.

Den gale isbestyrer marcherede frem mod Niels mens han spyttede.

– Ikke på min vagt, gjaldede en velkendt stemme. Fede-Niels, Onkel Vaffel og aben Knoppers frøs til stedet og drejede alle hovederne i overraskelse.

– Hr. Knockel?! udbrød Fede-Niels; – Hvad laver du her?

– Jeg er her i arbejdsøjemed, svarede den ranke redaktør med et alvorligt udtryk og korslagte arme. Han skulede autoritært med en glødende pibe i munden.

En ung mand med tynd hals og studenterhue dukkede op ved siden af ham. Det var Baryl Nidding Halunk i egen høje person.

– I må hjælpe mig, hylede Niels.

– Det har vi så sandelig også tænkt os, tordnede Louis B. Knockel inden han

afvæbnede Onkel Vaffel med et håndkantslag og supplerede med et skridtspark og en solid nakkelussing der sendt ham i jorden. Aben fløj af skulderen og landede ved siden af skurken som lå og rallede.

– Hvad er det der foregår? sagde Niels med bævrende underlæbe og bankende hjerte.

– Hr. Nidding Halunk og jeg er ved at undersøge hele dette foretagende. Rynkepose Familiepark er ikke et almindeligt forlystelsesland, men et forbrydertivoli. Virksomheden er etableret af Kæltringe og sponsoreret af Den Rakkelpotske Irritationsfond.

Fede-Niels måbede:

– Men, men...

Baryl Nidding Halunk tilføjede:

– Onkel Vaffel har snydt dig. Han sendte sin abe af sted for at stjæle din tegnebog i første omgang og senere dit gurker-knojern og dine hårdt optjente kontanter. Det var ligeledes den der lagde bananskrællen som slog dig ud. Det var hele tiden meningen at Onkel Vaffel ville skære din penis af, så han kunne sælge den til gurkerkongen i Holstebro.

Fede-Niels stirrede ned på Onkel Vaffel der langsomt og forslået kom på benene. Et øjeblik så det ud, som om klovnefjæset hang skævt, men det rettede sig ud igen.

– Det er slet ikke til at tro. Han har ødelagt min velfortjente ferie. Det er jo en forbandet, ond plan! sagde Fede-Niels.

Louis B. Knockel og Baryl Nidding Halunk greb Onkel Vaffel og holdt ham i et fast greb.

Baryl pegede på isbestyreren:

– I særdeleshed. Men jeg er slet ikke færdig, for denne mand hedder slet ikke Onkel Vaffel, men Ringolf van Rakkelpot!

Med et snuptag rev Baryl mandens ansigt af. Det viste sig at være en overbevisende gummimaske. En slesket, bleg person kom til syne indenunder. Ringolf van Rakkelpot stirrede olmt på Niels og knurrede som en bidsk hund:

– Jeg ville være sluppet af sted med min plan, hvis det ikke havde været for dig, redaktør Knockel, og din forpulede storjunior-korrespondent, Baryl Nidding Halunk!

Aben der havde set forskrækket til afmaskeringen, valgte at tage flugten hen over tivolipladsen. Den nåede dog ikke langt for i sin flugtiver skød den genvej over skinnerne på Kæberasleren hvor den blev knust af den tunge vogn som netop havde nået sin tophastighed.

16. juli 2025 kl. 21.02

Efter et fyrsteligt måltid ved en pølsevogn langt væk fra Rynkepose Familiepark sad Knockel, Halunk og Fede-Niels og slog maver. Redaktøren havde givet natmad, hvilket de alle trængte til ovenpå dagens strabadser.

– Tak fordi I reddede mit lem. Jeg er jer evigt taknemmelig, smaskede Niels med munden fuld af hestepølse og brød.

– Ingen årsag, svarede de to redningsmænd i kor og tændte hver en festcigar. Niels blev også budt en cigar som han strålende af glæde tog imod.

– Hvad kommer der til at ske med den forbryderbule? spurgte Fede-Niels mens han pegede på den frygtindgydende silhuet af Rynkepose Familiepark der stak op ude i horisonten.

– Den vil blive lukket en dag, sagde Baryl og tilføjede: – Det skal vi nok sørge for.

Fede-Niels sukkede.

– Hvad er der galt, min unge ven? spurgte hr. Knockel.

Fede-Niels tørrede sennep af mundvigen med sit ærme:

– Den her ferie var sgu ikke som jeg havde sat tryn på efter. Jeg troede jo at jeg skulle hygge mig med alt hvad der hører til en ferie, men de røvhuller ødelagde det for mig.

Baryl Nidding Halunk rejste sig op og stillede sig rank mens han pulsede hårdt på sin cigar.

– Hvis du ikke vidste det, er jeg faktisk slået til baron, så hvis du ønsker en mere underholdende ferie, er du velkommen til at afholde resten af dine fridage på Halunkenborg, sagde Baryl Nidding Halunk. – I aften klokken 23.54 er der fest hos mig. Og når der holdes gilde på mit gods, går det ikke stille for sig. Der er en del damer og dyr inviteret. Hvad siger du, kammerat?

Baronen stak hånden frem og Fede-Niels trykkede den med det samme.

– Ja tak!

Slut, finis, the end, finale

*for denne gang, men 3. bind af
Fede-Niels sagaen er under forberedelse.*

*Følg med på Landsbytossen.dk, hvor
du også finder seriens glørværdige 1. bind*

Købs- og distributionsbetingelser for denne e-bog:

Udsalgsprisen er **kr. 3,98**

For faste læsere af Landsbytossen.dk dog kun **kr. 1,99**

Beløbet overføres til konto i Jyske Bank

6610 6277185

Efter betaling har man ubegrænset ret til besiddelse af e-bogen samt ret til videregivelse af 2 eksemplarer.

Ved videregivelse af flere end 2 betales atter

kr. 3,98 eller kr. 1,99

Overtrædelse af disse betingelser kan straffes

med livsvarigt tvangsarbejde på

Blodhøj Kadaveropskæringsfabrik KmbH